

Ingrid Tjoflåt,
førstelektor ved
Institutt for helsefag,
Det Samfunnsviten-
skapelige fakultet,
UiS.

Bruker for mye tid på skriftlige læringsmål

Høyskolene har forskjellig praksis for utarbeidelse av læringsmål i praksis.

Hvorfor skal sykepleiestudentene i begynnelsen av hver praksisstudie bruke verdifull praksistid til å utarbeide en skriftlig plan for å nå målene for studieperioden? Er dette viktig i forhold til læring av sykepleie i praksisstudie?

Konkrete planer

Som lærer ved sykepleierutdanningen ved Universitetet i Stavanger mener jeg det er viktig å se nærmere på disse problemstillingene, da man kan stille spørsmål ved om denne praksisen er i tråd med rammeplanens krav. Ifølge rammeplanen for sykepleierutdanningen (1) skal de ulike utdanningsinstitusjoner og praksisfelt

universiteter som utdanner sykepleiere i Norge. Noen utdanninger har utarbeidet konkrete mål for hva studentene skal lære på de enkelte praksissteder, mens andre krever at studentene selv skal lage en skriftlig plan for hva de skal lære på praksisstedet.

Pliktøvelse

Mine erfaringer tilsier at studentene strever mye med å utarbeide den skriftlige planen for praksisperioden. Planene blir ofte veldig generelle, det er ofte få eller ingen mål som viser at studenten skal ha praksis på en bestemt avdeling med ulike sykepleiefaglige problemstillinger. I tillegg er planene ofte veldig lange og upresise. Som veileder ved skolen bruker jeg mye tid på å veilede studentene i å utarbeide planen. Jeg mener planarbeidet har karakter av en pliktøvelse som studenten skal ha unnagjort, uten at de opplever at arbeidet har betydning for det som skal læres. Det er veldokumentert at refleksjon over konkrete praksissituasjoner er viktig i forhold til læring, men vi har mindre kunnskaper om hvilken betydning refleksjon over aktuelle læresituasjoner på et nytt praksissted har for læring av sykepleie (2,3,4).

Tilstrekkelig?

Praksisperiodene er relativt korte, ofte på åtte til ti uker. Tiden studenten bruker til å utarbeide en skriftlig plan kunne heller vært brukt til å utøve sykepleie og reflektere over pasientkasser sammen med kontaktsykepleier og veileder fra skolen. Et annet spørsmål er om den skriftlige og muntlig informasjonen om praksisstedet, skolens generelle læringsmål og studentens egne erfaringer og kunnskaper er tilstrekkelige forutsetninger for å utarbeide en plan for hva som skal læres på et nytt praksissted?

Pilotprosjekt

Kan da en konkret plan, utarbeidet i samarbeid med praksis for hva sykepleiestudentene skal lære i praksisperioden, være til hjelp for studentene? Jeg gjennomførte våren 2010 et pilotprosjekt i samarbeid med tre ulike kirurgiske avdelinger og en medisinsk avdeling på et sykehus. Målet med prosjektet var å tydeliggjøre for studentene hva de skulle lære i praksisperioden gjennom en skriftlig plan med konkrete mål for praksisstudiene. Prosjektet ble gjennomført for 26 studenter i fjerde semester i to praksisperioder (18 uker). Evalueringene var positive. Både studentene og praksisstedene rapporterte at det var tydelig hva studentene skulle lære, og tiden som tidligere ble anvendt til å veilede på selve planen ble brukt til annen veiledning. Studentene sier de ønsker å ha en slik plan i hver praksisperiode. En student beskrev at «energien gikk til læring, istedenfor hvilke mål man skulle sette ned».

Debatt

En plan for hva studentene skal lære i praksisstudiene, er bare en av flere metoder og faktorer som påvirker studentens kunnskapsutvikling i praksis. Jeg mener likevel man bør få i gang en debatt om praksis ved de ulike sykepleieutdanningene i Norge, og håper dette innspillet kan bidra til å starte en slik diskusjon. ■■■

LITTERATUR

1. Rammeplan for sykepleierutdanning, Kunnskapsdepartementet 25. januar 2008.
2. Tveiten S. Den vet best hvor skoen trykker... Om veiledning i empowermentprosessen. Bergen: Fagbokforlaget 2007.
3. Buberger L.J, Hessevaagbakke E. Røde tråder i praktiske studier. Et praktisk verktøy for sykepleiestudenter og deres veiledere. Oslo: Høyskoleforlaget, 2004.
4. Benner P, Heggen K. Å utdanne sykepleiere: Behov for radikale endringer. Oslo: Akribes, 2010.

«Jeg mener planarbeidet har karakter av pliktøvelse.»

utarbeide konkrete planer som beskriver hva studentene skal lære på det enkelte praksissted, for hver praksisperiode i utdanningen. Dette praktiserer man ulikt på de ulike høyskoler og

Hovedbudskap

Målet med innlegget er å skape en debatt om praksisopplæring. Hvorfor skal sykepleiestudentene i begynnelsen av hver praksisstudie bruke verdifull praksistid til å utarbeide en skriftlig plan for å nå målene for studieperioden? Er dette viktig i forhold til læring av sykepleie i praksisstudie?

Søkeord

Les mer og finn litteraturhenvisninger på våre nettsider.

- » Sykepleierutdanning
- » Sykepleierstudent
- » Praksisstudie

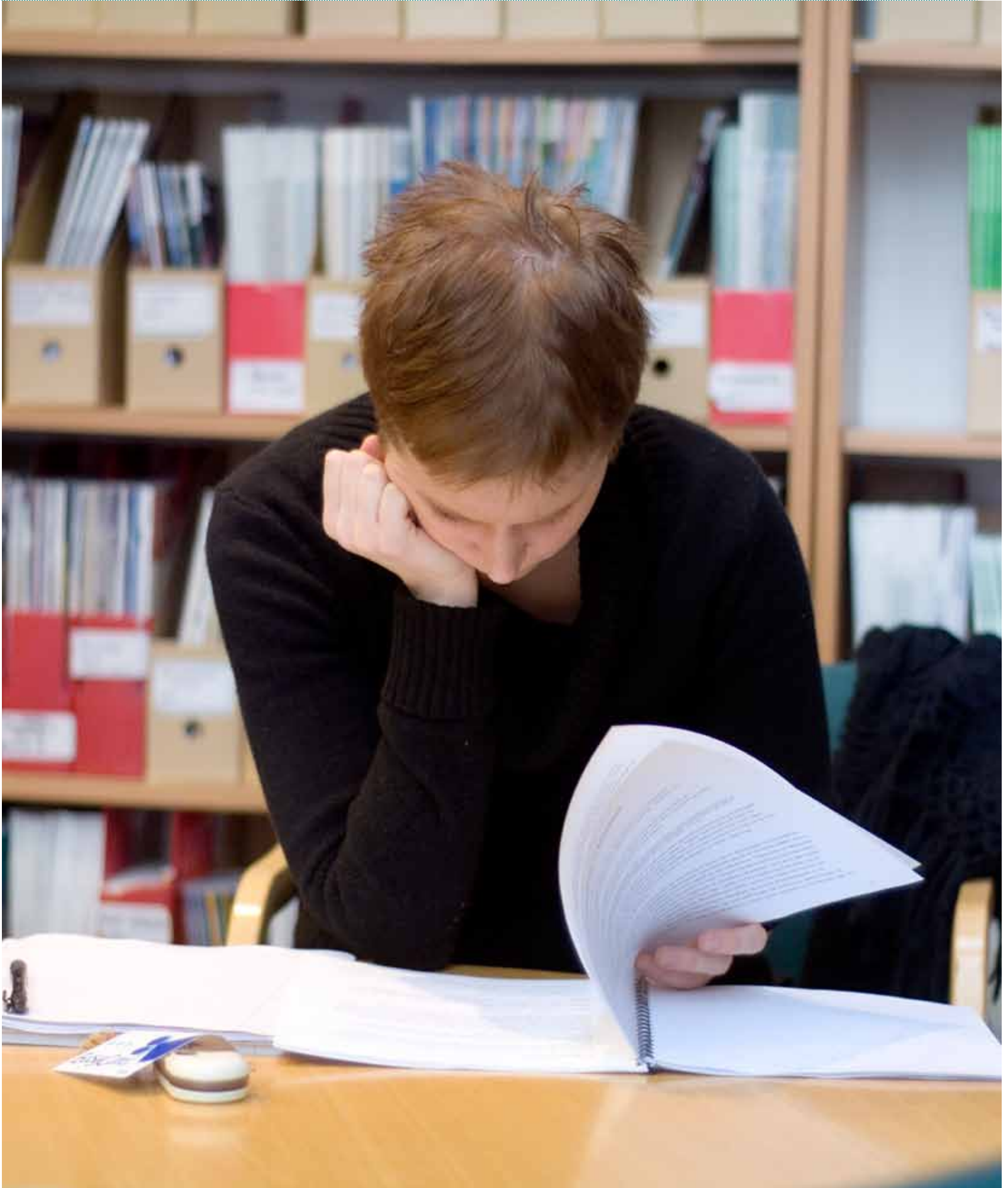
Debattinnlegg

Artikkelen bygger på:

Teori: 50 %

Praksis: 50%

DOI-nummer:
10.4220/Sykepleien.
2012.0080

FEIL TIDSBRUK: Forfatteren mener studentene bruker altfor mye tid og krefter på å utarbeide skriftelige planer om hvilke mål som skal nås i praksisperioden. Illustrasjonsfoto: Stig Weston.